JETIR.ORG ISSN: 2349-5162 | ESTD Year : 2014 | Monthly Issue

JOURNAL OF EMERGING TECHNOLOGIES AND INNOVATIVE RESEARCH (JETIR)

An International Scholarly Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

வலசமலை மலையாளி பழங்குடிகளின் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளைக் கூறும் பொங்கல்

ஆய்வாளர்

ஜெ.சங்கீதா

பதிவு எண். 16513.˙.**டிe6.˙.2018**

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை
ஸ்ரீராம **கிண மிஷ** வித்யாலய

! கலை அறிவியல் கல்லூரி
கோயமுத்தூர்-20
!

முன்னுரை

திருவண்ணாமலை மாவட்டம் தண்டராம்பட்டு ஒன்றித்திற்குட்பட்ட வலசமலை நிலப்பரப்புகளிலிருந்து சுமார் 1034 அடி உயரம் கொண்டது. வலசமலை மற்றும் அதன் அடிவாரத்தில˙ ைஅம ள சமவெளி ஊர்களை ேச பதினெட்டுப் பட்டி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அம்மக்களின் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளையும் பொங்கல் சிறப்புகளையும் பற்றி ஆராய்கிறது இக்கட்டுரை.

நிலப்பரப்புகளில் இருந்து சென்று மலைமேல் வாழும் மக்கள் தங்களின் வாழ்நிலைத் தன்மைகளில் இருந்து விலகி புதிய தன்மைகள் உளள் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். புற வாழ்க்கை குறித்த வாழ்நிலைத் தன்மைகளை புதிய சூழலுக்குத் தக்கவாறு மாற்றிக்கொண்டு வாழ முனைந்திருக்கிறார்கள் வாழ்நிலைத் தன்மைகளில் பழைய நிலையில் இருந்து மாறுபட்டு இருப்பதில்லை. நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த மனிதனின் வாழ்நிலைத் தன்மைகளை மாற்றிக் கொணட் தாகக் காட்டிக் கொண்டாலும் மனப்பதிவு மாற்றத்திற்கு ஆட்பட்டிருக்காது.

பழைய வாழ்க்கைத் தன்மைகளை மறக்காமல் புதிய வாழ்க்கைச˙ சூழல்களை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக மலையாளிகள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

1. பொங்கல் பண்டிகையும் மலையாளிகளும்
2. போகிப் பண்டிகை

3. தைப்பொங்கல் (வாசல் பொங்கல்) பூப்போடுதல்
4. மாட்டுப்பொங்கல் (பட்டிப் பொங்கல்) பொலி முடுக்குதல்
5. உழவர் திருநாள் (கறிநாள்) பொங்கல் பண்டிகையும்

மலையாளிகளும்

மார்கழி மாதம் முதல் நாளில் இருந்து இவர்களது பொங்கல் பண்டிகை ஆரம்பம் ஆகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் காடுகளில் உள்ள மூங்கிலை வெட்டி மலைப்பாதை வழியை பயன்படுத்தி விற்பனைக்காக கொண்டு செல்வார்கள். ஒரு வருடம் முழுவதும் தாங்கள் உழைத்த உழைப்பின் பணத்தைக் கொண்டு தங்கள் குடும்ப உறுப்பினர் அனைவருக்கும் புத்தாடை எடுப்பார்கள். மலைக் கிராமங்களை ஒட்டிய துணி வியாபாரிகள் அந்தந்த ஊர்களுக்கே வந்து துணியை விற்பனை செய்வார்கள். முழுப்பணமும் கொடுக்க இயலாதவர்கள் பாதி பணம் கொடுத்து புதத் ாடை எடுப்பார்கள் மீதித் தொகையினைத் தவணை முறையில் செலுத்துவார்கள்.

தையல்காரர்கள் தங்களது கிராமத்திலேயே மார்கழி மாதம் மட்டும் கடை அமைத்து புதுத்துணிகளைத் தைத்துக் கொடுப்பார்கள்.

மார்கழி மாதம் முதல் நாளிலிருந்து கிராமத்து கோவிலில் ஒலி ெப கி கட்டப்படும். அதிகாலை மற்றும் மாலை வேளைகளில் கடவுள் பறற் ிய துதிப் பாடல்களும், பக்திப் பாடல்களும் ஒலிக்கப்படும்.

மார்கழி துவங்கிய நாளிலிருந்தே பொங்கல் வைப்பதற்கான பானைகளைக் குயவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் தலையில் சுமந்து சென்று விற்கத் துவங்குவார்கள். குயவர்களை உடையார்கள் என்றும் அழைப்பார்கள். பெண்கள் தங்கள் தேவைக்கேற்ற பானைகளை அவர்களிடம் பெற்றுக்கொண்டு அதற்கு மாற்றாக தானியங்களைக் அவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். இதன் மூலம் பண்டமாற்றுமுறை இன்றளவும் உள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள ஏதுவாகிறது.

பெண்கள் காலையிலேயே வீட்டு வேலைகளை முடித்து விட்டு கோடைகாலத்திற்குத் தேவையான விறகுகளைச் சேமித்து வைப்பர். விறகுகளைச் சேமிபப் தற்கென்று விறகு பட்டறை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உண்டு.

மார்கழி மாதம் முழுவதும் வாசலை அலங்கரிக்க ஊரின் கிணறு தோண்டும் போது வெளிப்படும் வெள்ளை நிற கல் (மூக்குமாகல்) கொண்டு வந்து உரலில் இட்டு இரவு முழுவதும் கடப்பாரை கொண்டு இடித்து முறத்தில் தெள்ளி ஒரு வருடத்திற்குத் தேவையான கோலப்பொடி (மூக்குமா தூள்) சேகரித்து வைப்பர்.

வீட்டையும் வீட்டின் முன்புறமும் சாணம் கொண்டு சுவற்றை மெழுகுவார்கள். சுவற்றில் சுண்ணாம்பு நீரில் கோடுகள் வரைந்து கோலம் போடும் வழக்கம் இவர்களிடம் உள்ளது.

வுாசலை மேடுபள்ளம் இல்லாமல் செம்மண் கொண்டுவந்து சமப்படுத்தி மண்ணால் அடுப்பு போடுவது வழக்கமாக உள்ளது. மார்கழி முதல் பொங்கல ் முடியும் வரை அவரவர் கற்பனைக்கு ஏற்ப கலைநயத்துடன் கோலமிட்டு மகிழ்கின்றனர்.

போகிப்பண்டிகை

போகிப்பண்டிகை அன்று ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஊரின் முன் எல்லைப் புறத்தில் காலி இடம் தேர்வுச்செய்து அவ்வூரில் உள்ள மாடு வைத்திருக்கும் நபர் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தடுக்கு (பச்சை மூங்கிலில் செய்யக் கூடிய வேலி) கொண்டுவந்து பட்டி அமைப்பர். 1000 மாடுகள் வரை அதில் அடைக்கப்படும் அளவிற்குப் பெரியதாக அமைப்பர். போகிப்பண்டிகை முதல் ஊரில் உள்ள அனைத்து மாடுகளையும் அப்பட்டியில் அடைக்கின்றனர்.

போகிப்பண்டிகை அன்று வீட்டுச்சாமி, தங்கள் வீடுகளில் இறந்த முன்னோர்களுக்கு துணி, நாட்டுக்கோழிக் கறி சமைத்து பொங்கலிட்டு படையல் பொட்டு வழிபாடு நடத்துவர். வீட்டில் உள்ள பெரியவர்கள் சாமி ஆடி அவ்வீட்டிற்கு குறி சொல்வார்கள்.

சிறு படையல் தனியாக போடப்படும் அதை அவ்வீட்டிலிருந்து திருமணம் செய்த பெண்பிள்ளைகள் சாப்பிட வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு செய்வது நல்லது என்றும் நம்பப்படுகிறது.

தைத்திருநாள் (வாசல் பொங்கல்)

தைப்பொங்கல் மாலை நான்கு மணியளவில் ஊர் கங்காணி ஊர் சாட்டுதல் முறையில் அனைவரும் பொங்கல் வைக்க உரத்தக் குரலில் சத்தமிட்டுக் கூறுவார். பெண்கள் வாசலின் நடுப்பகுதியில் மூன்று கல்லை வைத்து (கல்கோட்டுதல்) அடுப்பு கோட்டுதல் பொங்கல் வைப்பர்.

பானையில் பச்சைஅரிசிகழுவிய நீர், பசும்பால் ஊற்றி அந்த பானையில் மஞ்சளினால் காப்பு கட்டி அடுப்பில் வைத்து புத்தரிசி பொஙக் லிடுவார்கள்.

பூப்போடுதல்

தைத்திருநாள் பொங்கல் படையலுக்குத் தேவையான பூக்களைப் பறிக்கத் திருமணம் ஆகாத பெண்கள் புத்தாடை உடுத்தி பூப்பரிக்கக் காடுகளுக்குச் சென்று பண்ணைப் பூ, பூலாப்பூ, ஊனாம்பூ, அருகம்புல், திமிட்டிக்காய் கொண்டு வந்து ஒவ்வொரு வீடுகளுக்காய் பூப்பொட்டு மகிழ்வர். சூரியன் மறையும் வேளையில் வாசலில் பூவால் அலங்கரித்த சாணம் இலையில் இரண்டு படையல் போடுவர். ஒன்று சூரியனுக்கும் மற்றொன்று பூப்போடு பெண்களுக்கான படையல். இப்படையலை ஊரில் உள்ள அனைத்து வீடுகளிலும் சேகரித்து எடுத்துச் சென்று அடுத்த நாள் காலையில் ஆற்றங்கரையோரம் திருமணமாகாத பெண்கள் பாடல்களைப் பாடியும் ஆடியும் உண்டு மகிழ்வர்.

முதலில் பெண்கள் இறையை வாழ்த்திப் பாடுவர். பின்னர் ஊரின் சிறப்பைப் பற்றியும் கடைசியாக ஆண்களைத் திட்டும் பாடலைப் பாடியும் நிறைவு செய்வர் பொலி முடுக்குதல்

திருமணம் ஆகாத ஆண்கள் ஊர்க்கோல்(கம்பு) ஒன்றை வரிசையாக பிடித்து நிற்பர். பின் ஒரு பாத்திரத்தில் பொங்கல் வைத்த அரிசி கஞ்சி மூலிகைஇலை, மஞ்சள், குங்குமம் போட்டு மாவிலையால் அந்நீரை எடுத்து பட்டியில் உள்ள அனைத்து மாடுகள் மீதும் படும்படி தெளித்துவிடுவர். பின் பட்டியில் அவரவர் தங்கள் மாடுகளின் கொம்புகளை சீவி வர்ணம் தீட்டி கொம்புகளுக்கு கொப்பி சலங்கை இட்டு அலங்கரித்து பட்டியின் உள்ளே உலா வருவர்.

ஆறு மணிக்கு அவரவர் இரண்டு படையல் போடுவர். ஒன்று சூரியனுக்கு மற்றொன்று பொலி முடுக்கும் ஆடவருக்கு. ஆடவர்கள் அப்படையலை அன்று இரவே நீரோட்டமான ஆற்றுக்குச் சென்று உண்டு மகிழ்வர்.

உழவர் திருநாள் (கரிநாள்)

இந்நாளில் வீட்டிற்கு ஒரு ஆண் தங்களிடம் உள்ள நாட்டுத்துப்பாக்கியைக் கொண்டு வேட்டைக்குச் செல்வர். உடன் பெண்களும் செல்வர் ஊரின் எல்லைபுறத்தே சென்று பெண்கள் கூட்டமாக பாடலை இசைப்பர் துணைக்கு ஊரில் உள்ள காவல் தெய்வமான வேடியப்பன் சாமியை கொண்டு செல்வர்.

வேட்டைக்குச் செல்லும்போது இவர்களுக்கே உரித்தான சடங்கை செய்வர். பன்றிக்கு உணவு வைப்பர். தொட்டியில் (மரத்தால் ஆன நீளமான தொட்டி) பெண்கள் சிறுநீர் கழித்து வழியில் வைப்பர். அதை வேட்டைக்குச் செல்லும் ஒவ்வொரு ஆண்மகனும் தனது ஆயுதத்துடன் தாண்டிவிட்டு வேட்டைக்குச் செல்வர். அன்று வேட்டையாடும் விலங்கினங்களை ஊரில் பொதுவெளியில் வைத்து வெட்டி ஊரின் அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் பங்கிட்டு கொடுப்பர் அன்று இரவு கறி உணவுடன் இவர்களின் பொங்கல் பண்டிகை நிறைவு பெறும். நிறைவுரை:

எவ்வளவுதான் விஞ்ஞான அறிவியலின் அதிவேக வளர்ச்சியில் உலகமே கையளவில் சுருங்கிப்போனாலும் இம்மக்கள் தங்கள் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளினின்று மாறுபடாமல் தங்களது வாழ்க்கையினை இன்றளவும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதனை இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

அடிக்குறிப்பு

வ.எண்	பெயர்	ஊர்	இனம்	வயது
1	கோனியம்மாள்	கீழ்வலசை	பெண்	70
2	முனியம்மாள்	மேல்வலசை	பெண்	70
3	குப்பாயி	அக்கரைப்பட்டி	பெண்	56
4	லட்சுமி	செம்மம்பட்டி	பெண்	65
5	கண்ணு	நீர்க்குன்னி	ஆண்	80
6	குப்பன்	பீமாரப்பட்டி	ஆண்	80
7	முத்து	பீமாரப்பட்டி	ஆண்	80
8	உண்ணாமலை	கீழ்வலசை	பெண்	60
9	தீத்தியம்மாள்	மேல்வலசை	பெண்	75
10	காந்தா	மேல்வலசை	பெண்	50